

STOKROTKA

To taka intensywna terapia modlitewna. Polega na tym by objąć modlitwą osobę czy dzieło w następujący sposób.

Chodzi o to, by przez sto dni z rzędu nieprzerwanie, siedem osób, każda w innym przez siebie wybranym dniu tygodnia, ofiarowała Bogu za daną osobę lub dzieło Mszę Świętą, poprzez uczestnictwo, modlitwę i przyjęcie w tej intencji Komunii Świętej.

**Niech wszystkim ludziom dobrej woli Bóg
Błogosławi.**

**Niech cię Pan błogosławi i strzeże.
Niech Pan rozpromieni oblicze swe nad tobą,
niech cię obdarzy swą łaską.
Niech zwróci ku tobie oblicze swoje
i niech cię obdarzy pokojem.**

Księga Liczb 6, 24-26

Dzień tygodnia	Osoba modląca się	Rozpoczęcie	Zakończenie
Poniedziałek			
Wtorek			
Środa			
Czwartek			
Piątek			
Sobota			
Niedziela			

Msza Święta

By dobrze zrozumieć naukę o owocach Mszy św., czyli o łaskach, jakie spływają na poszczególne osoby w niej uczestniczące, trzeba przypomnieć sobie, w wielkim skrócie, czym jest Msza Święta. Zwykło się uważać, że każda Msza św. jest uobecnieniem Ofiary Krzyżowej. Chrystus raz na zawsze złożył jedyną ofiarę z siebie samego na Krzyżu, by przez nią zbawić świat i wszystkich ludzi. Sam Chrystus ofiarowuje siebie podczas każdej Mszy Św., umierając i zmartwychwstając w naszych potrzebach. Nie jest to nowa ofiara, ale jedna i ta sama. Mszę św. sprawuje Chrystus, posługując się kapłanem, który działa in persona Christi, czyli w osobie Chrystusa. Obrazowo można powiedzieć, że wypowiadając słowa konsekracji, kapłan użycza Jemu swojego głosu i swoich rąk, by mocą Bożą Chrystus stał się rzeczywiście obecny w swoim Ciele i w swojej Krwi. Msza św. jest wspólną ofiarą: Chrystusa w osobie kapłana przy udziale ludu. Zwróćmy uwagę na te słowa z Mszy św.: Módlcie się, aby moją i Waszą ofiarę przyjął Bóg, Ojciec Wszechmogący. Odpowiedź: Niech Pan przyjmie Ofiarę z rąk twoich na cześć i chwałę swojego Imienia, a także na pożytek nasz i całego Kościoła świętego. W tym krótkim dialogu zawiera się bogactwo myśli teologicznej. Pierwszą z nich stanowią ci, na których spływają łaski niejako w pierwszej kolejności, są nimi: osoby żywe lub umarłe polecane w szczegółowej intencji, np.: śp. Adama, za którego chcemy się modlić w rocznicę jego urodzin. Drugą grupę tworzą uczestniczący aktualnie w danej Mszy św. W sposób szczególny, kapłan ją sprawujący, i ci, którzy w pełni w niej uczestniczą, czyli mogą przyjąć Komunię św. Dopiero potem wierni niebędący w stanie łaski uświęcającej. Trzecią i ostatnią grupę stanowią wierni, tak żywi, jak i zmarli, pozostający w łączności z Kościołem, choćby we Mszy nie uczestniczyli, a nawet pozostawali w grzechu ciężkim.

Msze św. można ofiarować w intencji żywych (np. o Boże błogostawieństwo z okazji imienin, urodzin, jubileuszu lub prosząc o jakąś łaskę) i za zmarłych.

STOKROTKA

dla: